

[Bertel Dahlgaard.]

regering, og som han dengang fandt selvfølgelig. Jeg beklager, at det ærede medlem nedlader sig til en sådan argumentation, og at den art polemik kan fremføres her i tinget.

Jeg beklager den forklaring, det ærede medlem hr. Knud Kristensen gav på den parlamentariske situation her i landet. Den nuværende regering kom til verden, efter at det ærede medlem ved sin holdning havde hindret dannelsen af en samlingsregering. Det ærede medlem fremstiller det nu, som om regeringens parlamentariske basis er socialdemokratiet, kommunisterne og det radikale venstre. Det ærede medlem kan ikke være uvidende om, at hans udtalelse er urigtig. Den nuværende regering har ingen fast parlamentarisk basis, den søger sin støtte fra sag til sag. I sidste samling stemte venstre for næsten alle de vedtagne love. En af de i sine konsekvenser mest vidtrækkende love, nemlig loven om organiseringen af den mægtige institution, som hjemmevernet vil blive, gennemførte venstre sammen med regeringen mod det radikale venstre og udgjorde altså i denne forbindelse regeringens parlamentariske basis. I finansudvalget sker det gang på gang, at venstre bevilger regeringen beløb, som det radikale venstre stemmer imod, og det ærede medlem ved ligeså godt som jeg, at der er al ud-sigt til, at venstre i et af landets vigtigste anliggender vil blive regeringens hjælper, hvor det hidtil har været mere end tvivlsomt, at det radikale venstre slog følge. Jeg kan ikke forstå, hvad formål det skal tjene at forfalske den parlamentariske stilling, som enhver med politisk omtanke ved er tilstede her i landet, og som karakteriserer den ustabile tilstand, der altid vil være under en mindretalsregering, og som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft gav en loyal karakteristik af i går.

Jeg må tilføje, at når det ærede medlem med det, jeg her har skildret som baggrund, sluttede med at bruge de stærke — jeg kan vel sige utiltalende stærke — ord, at han nærrede den mest ubetingede mistillid til regeringen, hvis oprigtighed og loyalitet han drog i tvivl, da forekommer det mig, at det ærede medlem ikke kan være helt i ligevægt. Jeg synes i det hele taget ikke, at det ærede medlems tale gav indtryk af at være en forhenværende statsministers tale om alt det, der kan bekymre os alle i en dybt alvorlig tid. Det synes mig mere at være en forhenværendes græmmelse over den spildte mælk, men det nytter jo ikke noget — mælken er

spildt. Jeg og andre med mig advarede længe nok mod den uforsigtige kørsel, men det ærede medlem var ikke modtagelig for advarsler, og så må det ærede medlem forsonse sig med, at det endte, som det var at forudse.

Jeg skal endnu kun sige, at når det ærede medlem fandt, at den nuværende statsminister havde større frihed, end det ærede medlem havde som statsminister, idet statsministeren havde haft lov til at tale som partimand i Stockholm, da skal jeg henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at det jo ikke er uvæsentligt, hvad talen indeholder. Jeg skal gerne forsikre, at hvis den nuværende statsminister i Stockholm havde holdt en tale, der gav udtryk for en anden sydslesvigpolitik end den, han stod som garant for overfor udlandet, da ville vi her i tinget have stillet et tilsvarende mistillidsvotum som det, der standse det ærede medlems virksomhed i fjor. Men det ville vel i dette tilfælde ikke have nyttet os, for så ville det ærede medlem formentlig være ilet statsministeren til hjælp.

Jeg skal derefter fremsætte nogle betragtninger over den situation, Danmark i forskellig henseende befinder sig i i dag. Forudsat at voldsomme begivenheder ude i verden ikke griber forstyrrende ind i den økonomiske udvikling, må det siges, at vi går til denne finanslovbehandling under betydeligt lysere udsigter end i fjor. Vi stod da i en situation, hvor vore lave eksportpriser i forbindelse med den dårlige høst tegnede for os en allerede truende landbrugskrise og en valutånød, der bebudede en sådan indskrænkning af vore varetilførsler, at der ville tilføjes vore erhverv stor skade. I det år, der nu er gået, har de nye dansk-engelske handelsoverenskomster i forbindelse med de kommende virkninger af den gode høst bedret vor økonomiske stilling betydeligt, og hertil kommer nu den støtte, som Marshallhjælpen betyder.

Det kommer herefter an på, at vi både i rigsdagen og ude i befolkningen gør os klart, hvilke konsekvenser vi må drage af denne økonomiske bedring med hensyn til landets fremtidige økonomiske politik. For landbrugets økonomi betyder den skete udvikling, at erhvervet har fået et pusterum, hvor det får tid til at orientere sig overfor fremtiden. Hvor langt dette pusterum bliver, kan ingen med sikkerhed sige om, men jeg tror, man handler klogt i at forberede sig på, at strengere tider ikke ligger mange år forude. Derfor håber jeg,